

[Arentoft]

bl. a. sagt, at man havde haft vanskeligheder med at få aftaler igennem med region syd, og at man havde måttet give region syd 15 pct. rabat på gas. Jeg vil godt spørge ministeren: har det haft nogen betydning og været med til at forsinke prisfastsættelsen for region syd?

Energiministeren (Poul Nielson):

Det sidste kan der svares klart nej på. Den introduktionsrabat, der løber i en række år, har været en del af prisaftalen, som for adskillige måneder siden blev truffet mellem Syd og D.O.N.G., så der har ikke af den grund været nogen som helst forsinkelse.

Til hr. Dyremose vil jeg sige, at jeg kan kun gentage, at den iver, der lægges for dagen med hensyn til at fremhæve det ene og det andet og det tredje, der kunne blive et problem, ser jeg da selvfølgelig som noget, der i venlig hjælpsomhed køres frem med fra hr. Dyremose, men jeg kan altså kun bedrove med at sige, at for mig at se tegner det sig ikke sådan, at den diskussion, der jo først og fremmest har været i pressen – jeg kan også se, at det er det grundlag, hr. Dyremose agerer på, og formentlig det, hr. Dyremose mest koncentrerer sig om – har nogen baggrund i realiteterne. Det, der er realiteterne i det, er faktisk den meget lille sætning, jeg sagde allerførst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 737

8) Til *energiministeren* af:

Waldorff (VS):

»Er det med tilslutning fra de partier, som har udtrykt støtte til regeringens Nordsølovsforslag, at regeringen nu indgår forlig med A. P. Møller om ændring af eneretsbevillingen?«

Skriftlig begrundelse

Regeringen er i færd med at opgive de økonomiske og energipolitiske mål, som man har fastholdt var styrende for de lovforslag, som regeringen har fremlagt i folketinget, og som man sagde ikke kunne opfyldes under den tidligere forhandlingsrunde med A. P. Møller.

Det vil nemlig helt enkelt ikke være muligt at forene målsætningen om rådighed over Nordsøressourcerne i en mere langsigtet energiplanlægning og samfundets inddragelse af gevinsten ved de stigende oliepriser med et forlig, som sikrer DUCs fortsatte monopol på de danske olieletter i Nordsøen.

Tilslutningen til regeringens lovforslag, som kom fra de radikale og SF, og tilslutningen til et strammere indgreb, som kom også fra VS og retsforbundet, byggede netop på kravet om samfundsmæssig kontrol med energiressourcerne.

Det har derfor interesse at høre, om de forskellige partier er indforståede med regeringens brandudsalg i olieforhandlingerne. VS er det naturligvis ikke.

Det har også interesse at høre, om regeringen – hvis denne tilslutning ikke foreligger – har tænkt sig at udvide sit hidtidige dobbeltspil, hvor folketinget optræder som statist i forhandlingsspillet, ved at sikre sig politisk rygdækning fra højrepartierne, som har vendt sig imod regeringens lovforslag.

Endelig er det selvfølgelig helt afgørende at få at vide, hvor langt regeringen er gået i forhandlingerne.

Hvor meget er der tilbage af kravene og ønskerne om en intensiveret efterforskning?

Hvilke garantier har regeringen givet DUC om den kommende beskatningslov og om den kommende undergrundslov?

Waldorff (VS):

Da forhandlingerne mellem staten og A. P. Møller brød sammen i december, bekendtgjorde regeringen, at man nu ville benytte sig af lovgivningsvejen, fordi man så i øjnene, at man ikke gennem forhandlinger med DUC, med A. P. Møller, kunne nå de energipolitiske og økonomiske målsætninger, som regeringen havde sat sig i forhandlingerne. Man gik så i gang med lovgivningsarbejdet, og ved førstebehandlingen fremlagde man, hvordan man mente man kunne sikre sine energipolitiske og økonomiske interesser gennem lovgivningen, og det rejste naturligt en diskussion, hvor regeringen kunne konstatere, at der var flertal for ikke bare de lovforslag, som regeringen havde lagt frem, men også for en skærpelse af indgrebet over for DUC, idet en række partier – og jeg mener nok faktisk alle de partier, som gav udtryk for